यत्रोपयातमुपसर्पति देवमाया मिथ्यामतिर्यदनु संसृतिचक्रमेतत् ॥ २० ॥
तस्मादहं विगतविक्लव उद्धरिष्य आत्मानमाशु तमसः सुहृदात्मनैव ।
भूयो यथा व्यसनमेतदनेकरन्ध्रं मा मे भविष्यदुपसादितविष्णुपादः ॥ २१ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ एवं कृतमतिर्गर्भे दशमास्यः स्तुवन्नृषिः ।
सद्यः क्षिपत्यवाचीनं प्रसूत्यै सूतिमारुतः ॥ २२ ॥
तेनावसृष्टः सहसा कृत्वावाक् शिर आतुरः ।
विनिष्क्रामति कृच्छ्रेण निरुच्छ्वासो हृतस्मृतिः ॥ २३ ॥
पतितो भुव्यसृङ्मिश्रो विष्ठाभूरिव चेष्टते ।
रोदयति गते ज्ञाने विपरीतां गतिं गतः ॥ २४ ॥
परच्छन्दमविदुषा पुष्यमाणो जनेन सः ।
अनभिप्रेतमापन्नः प्रत्याख्यातुमनीश्वरः ॥ २५ ॥
शायितो ऽशुचिपर्यङ्के जन्तुः स्वेदजदूषिते ।
नेशः कण्डूयने ऽङ्गानामासनोत्थानचेष्टने ॥ २६ ॥
तुदन्त्यामवचं दंशा मशका मत्कुणादयः ।
रुदन्तं विगतज्ञानं कृमयः कृमिकं यथा ॥ २७ ॥
इत्येवं शैशवं भुक्त्वा दुःखं पौगण्डमेव च ।
अलब्धाभीप्सितो ऽज्ञानादिहमन्युः शुचार्पितः ॥ २८ ॥
सह देहेन मानेन वर्धमानेन मन्युना ।
करोति विग्रहं कामी कामिष्वन्ताय चात्मनः ॥ २९ ॥
भूतैः पञ्चभिरारब्धे देहे देह्यबुधो ऽसकृत् ।
अहं ममेत्यसद्ग्राहः करोति कुमतिर्मतिं ॥ ३० ॥
तदर्थं कुरुते कर्म यद्बद्धो याति संसृतिं ।